

't Blommetuintje

Als vervolg op het stukje van de vorige keer over weidebloemen laten we hier dezelfde Sliedrechtse aan het woord over haar bloementuintje.

“Vooraan hadde we eerst een blommetuintje en dat was mooi joh! Tege 't schaaid mit de bure stonge praachtige schoen-en-muile. Die noemde wîj wel zô, mor aagelijk hietende die kampefoelie, glôôf ik. In die schoen-en-muile zat in 't voorjaer trouwes aaltijd een tuinkitsie, je weet wel, hee, een winterkoninksie, dat maakte aaltijd z'n nessie daerin en dat kò-je dan hêêlemael goed volge; dat was leuk hoor!

Daernaest stinge mêêstal van die mooie pronkarte, dat wazze lathyrussies, hee. Ieder jaer verzaamelde we zaedjies en die zaaide we dan weer. Ok wiere die wel 's mit bure of familie gerole, want dan hadde me weer is wat aandere. Meer naer vorene sting wel wat klaaier spul. 'k Weet wel, dà-me ok ieder jaer meteuntjes hadde, mor die wiere ok wel weer 's meteunissies genoemd. In 't echt hiete die primula's.

Weet-jie wà 'k ok van die praachtige blomme vong, van die trostjle, mor daer wier ok wel 's stiftrossies tege gezeed, dat wazze de duizendschôône. Mêêstal hadde we ok nog van donkerrooie flette, mor die hiette aagelijk violetten. Oh ja, d'r stonge ok van die mooie paorse singeringe, as-tie bloeide, dan lekene ze wel van fluwêel. Sting d'r nou veul rucht in je tuintje, dan mos-ie an 't waark mit de schrepel en de schoffel om te ruchte en daernaes mos-ie mit de kluitruif aales weer bijhaarke.

Naest de blommetuin was een slôôtje en 'k weet nog goed dat-jie as kaaind gewoon azzie dorst had, uit je klomp wat slôôtwaoter dronk. In dat slôôtje- 't was aagelijk mor een grippeltje- zat 't barstesvol mit raait en een waonekers dat d'r zatte! 's Aeves kò-je bekant nie slaepe, zô ginge die 's zeumers te keer. In 't voorjaer was 't ok zô leuk bij dat slôôtje, want dan zatte d'r aalemel donderkoppies en speldekoppies.

Oh, en weet-jie wà-je vroeger ok zô veul zag? Van die blaauwpaerechies, libelles zegge ze nou, mor je ziet ze jammer genogt haost nie meer. Je had dan ok van die grôte donkere torre, je weet wel, van die maaikevers, daer zeeje we aaltijd meulenaers tege. Die bonges we wel 's een draechie van een kloentje sêêt an d'r pôôt en dan zonge we d'r een soort versie bij. Aagelijk was dat wel gemêen hee? Ja joh, dan zegge ze wel 's wat over de jeugd van tegewoerdig...., maor de jeugd van vroeger was ok wat hoor!